GHID **PRIVIND DREPTURILE DVS.**

LEGILE PRIVIND STATUTUL EGAL DIN 2000-2018

Un ghid referitor la drepturile pe care le aveți în caz că sunteți discriminat(ă) în ceea ce privește accesul la bunuri sau servicii

Coimisiún na hÉireann um Chearta an Duine agus Comhionannas
Irish Human Rights and Equality Commission

RO

Publicat de Comisia Irlandeză pentru Drepturile Omului și Egalitate (Irish Human Rights and Equality Commission).

Ediția a 2-a, octombrie 2020.

Drepturi de autor © Irish Human Rights and Equality Commission (Comisia Irlandeză pentru Drepturile Omului și Egalitate) 2020

Comisia Irlandeză pentru Drepturile Omului și Egalitate a fost fondată în baza statutului la 01 noiembrie 2014 pentru a proteja și promova drepturile omului și egalitatea în Irlanda, pentru a promova o cultură a respectului pentru drepturile omului, a egalității și înțelegerii interculturale, pentru a promova înțelegerea și conștientizarea importanței drepturilor omului și a egalității și pentru a depune toate eforturile să elimine abuzurile asupra drepturilor omului și discriminarea.

ISBN 978 0 9957296 4 3

GHID **PRIVIND DREPTURILE DVS.**

LEGILE PRIVIND STATUTUL EGAL DIN 2000-2018

Un ghid referitor la drepturile pe care le aveți în caz că sunteți discriminat(ă) în ceea ce privește accesul la bunuri sau servicii

CONȚINUT

Introducere 4

Prezentarea generală a Legilor 6

Domeniul de aplicare al Legilor privind statutul egal 7

Criterii de discriminare 9

Tipuri de discriminare 12

Hărțuirea sexuală și hărțuirea 14

Dizabilitate: măsuri rezonabile 16

Acțiune pozitivă 17

Răspunderea indirectă 18

Publicitatea discriminatorie 18

Bunuri și servicii 19

Ce este interzis? 20

Ce este un serviciu? 20

Excepții în temeiul Legilor în ceea ce privește furnizarea bunurilor și serviciilor 21

Spațiile locative 24

Ce este interzis? 25

Excepții în temeiul Legilor în ceea ce privește adaptările 26

Instituțiile de învățământ 28

Ce este interzis? 29

Ce este o instituție de învățământ? 29

Excepții în temeiul Legilor în ceea ce privește instituțiile de învățământ 30

Cluburile cu practici discriminatorii 34

Ce este un club cu practici discriminatorii? 35

Ce este permis? 36

Aplicarea legii: cluburile cu practici discriminatorii 37

Localurile autorizate pentru comercializarea băuturilor alcoolice 38

Excepții 40

Depunerea unei plângeri 43

Comisia Irlandeză pentru Drepturile Omului și Egalitate (Irish Human Rights and Equality Commission) 49

Introducere

INTRODUCERE

Comisia Irlandeză pentru Drepturile Omului și Egalitate (IHREC) a fost fondată la data de 01 noiembrie 2014, ca organism oficial independent pentru protejarea și promovarea drepturilor omului și a egalității în Irlanda. Noi avem un rol specific, acela de a depune toate eforturile pentru combaterea discriminării și promovarea oportunităților egale în domeniile acoperite de Legile privind statutul egal. De asemenea, avem rolul de a furniza informații referitoare la aceste Legi.

Broșura informativă explică elementele principale ale Legilor privind statutul egal din 2000-2018 („Legile"). Aceste Legi au scopul de a proteja oamenii împotriva anumitor tipuri de discriminare, hărțuire și hărțuire sexuală care pot surveni în viața de zi cu zi. De asemenea, broșura oferă oamenilor un ghid pas cu pas referitor la invocarea drepturilor în baza legilor, în cazul în care consideră că au fost discriminați.

Această broșură stabilește elementele principale ale Legilor privind statutul egal din 2000-2018 („Legile") și are doar scop informativ. Aceasta nu constituie un document juridic.

Prezentarea generală a Legilor

DOMENIUL DE APLICARE AL LEGILOR PRIVIND STATUTUL EGAL

Definiția Legilor privind statutul egal

Legile privind statutul egal din 2000-2018 („Legile"):

- promovează egalitatea;
- interzic anumite tipuri de discriminare (cu unele excepții) pe o serie de criterii anume;
- interzic hărțuirea sexuală și hărțuirea pe o serie de criterii anume;
- interzic victimizarea;
- prevăd spații locative rezonabile pentru persoanele cu dizabilități;
- permit o gamă largă de măsuri de acțiune pozitivă.

Legile implementează, de asemenea, următoarele două Directive UE – Directiva de egalitate rasială[1] și Directiva de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii[2].

1. Directiva Consiliului 2000/43/EC din 29 iunie 2000 de aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, indiferent de origine rasială sau etnică.

2. Directiva Consiliului 2004/113/EC din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la și furnizarea de bunuri și servicii.

Legile se aplică persoanelor care:

- cumpără și vând o gamă largă de bunuri;
- utilizează sau furnizează o gamă largă de servicii;
- obțin sau dispun de spații locative;
- participă la sau conduc instituții de învățământ.

Există prevederi separate privind cluburile cu practici discriminatorii și localurile autorizate pentru comercializarea băuturilor alcoolice (consultați pagina 34).

Dacă doriți mai multe informații despre Legi, puteți obține copii ale întregii legislații online, la: **www.ihrec.ie** sau **www.irishstatutebook.ie**.

Legile privind statutul egal nu acoperă discriminarea la locul de muncă - pentru acest aspect sunt în vigoare Legi separate privind egalitatea de șanse la locul de muncă și există o broșură informativă separată care tratează subiectul discriminării la locul de muncă, disponibilă la **www.ihrec.ie**

CRITERII DE DISCRIMINARE

Legile interzic discriminarea după anumite criterii.

În general, discriminarea apare atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât altă persoană într-o situație comparabilă, deoarece sunt diferite în funcție de oricare dintre următoarele criterii:

„criteriul genului” - discriminarea pe „criteriul genului” apare atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât alta, deoarece una este un bărbat și cealaltă este o femeie. Conform legislației UE, o persoană transgender care este discriminată din cauza schimbării de sex sau tranziției, este, de asemenea, protejată în baza criteriului genului.

„criteriul stării civile” - discriminarea pe „criteriul stării civile” apare atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât altă persoană deoarece nu au aceeași stare civilă. „Starea civilă” este definită ca fiind necăsătorit(ă), căsătorit(ă), separat(ă) sau divorțat(ă), văduv(ă), într-un parteneriat civil sau fiind un fost partener civil într-un parteneriat civil care a luat sfârșit prin deces sau care a fost dizolvat.

„criteriul statutului familial” - discriminarea pe „criteriul statutului familial” apare atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât alta deoarece o persoană are un statut familial și cealaltă nu sau are un statut familial diferit. „Statutul familial” înseamnă că o persoană este însărcinată sau are responsabilitate ca părinte sau persoană în loco parentis (în loc de părinte) pentru o persoană sub 18 ani sau responsabilitatea ca părinte sau îngrijitor principal al unei persoane sub 18 ani sau peste, care suferă de o dizabilitate care necesită îngrijire sau sprijin.

„criteriul orientării sexuale” - discriminarea pe „criteriul orientării sexuale” apare atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât alta deoarece una are o orientare sexuală diferită.
„Orientarea sexuală” este definită ca heterosexuală, bisexuală sau homosexuală.

„criteriul religios” - discriminarea pe „criteriul religios” apare atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât altă persoană deoarece are convingeri, origine sau perspective religioase diferite față de alta sau are convingeri, origine sau perspective religioase iar cealaltă nu.

„criteriul vârstei” - discriminarea pe „criteriul vârstei” apare atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât alta deoarece au vârste diferite.
„Vârsta” se aplică persoanelor peste 18 ani, cu excepția furnizării asigurării auto pentru șoferii licențiați sub această vârstă.

„criteriul dizabilității” - discriminarea pe „criteriul dizabilității” apare atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât alta deoarece una are o dizabilitate și cealaltă nu sau cealaltă are o dizabilitate diferită. „Dizabilitatea” este definită pe larg pentru a include afecțiuni fizice, intelectuale, de învățare, cognitive, emoționale sau medicale.

„criteriul rasei”- discriminarea pe „criteriul rasei” apare atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât alta deoarece o persoană este de o rasă, culoare, naționalitate sau etnie sau origini naționale diferite decât cealaltă persoană.

„criteriul comunității nomade” - discriminarea pe „criteriul comunității nomade” apare atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât alta deoarece una este membră a comunității nomazilor, iar cealaltă nu.
„Membru al comunității Nomade” înseamnă un membru al unei comunități de oameni denumiți, în mod frecvent Nomazi (Travellers) și care sunt identificați (atât de ei înșiși, cât și de alții) ca oameni cu istorie, cultură și tradiții comune, incluzând, din punct de vedere istoric, un stil de viață nomad pe insula Irlanda.

„criteriul ajutorului pentru locuință”- discriminarea pe „criteriul ajutorului pentru locuință” apare atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât alta atunci când se alocă un spațiu locativ, deoarece o persoană primește ajutor suplimentar pentru chirie, ajutor pentru locuință sau orice prestații de asigurări sociale și cealaltă nu.
Protecția împotriva discriminării pe „criteriul ajutorului pentru locuință” se aplică doar pentru spații locative și nu se extinde asupra furnizării de bunuri și servicii, a instituțiilor de învățământ sau a cluburilor în temeiul Legilor.

„criteriul victimizării”- discriminarea pe „criteriul victimizării” apare atunci când o persoană este tratată mai puțin favorabil decât alta deoarece o persoană a solicitat despăgubiri, a participat în calitate de martor, s-a opus unei acțiuni ilegale în temeiul Legilor sau și-a notificat intenția de a întreprinde oricare dintre aceste acțiuni și cealaltă persoană nu.

TIPURI DE DISCRIMINARE

Diferitele tipuri de discriminare sunt interzise prin aceste Legi. Printre acestea se numără:

Discriminarea directă

Aceasta este definită ca tratamentul mai puțin favorabil al unei persoane față de altă persoană, care este într-o situație comparabilă, deoarece acestea sunt diferite pe baza oricăruia dintre cele nouă criterii descrise mai sus. Aceasta este o diferență care:

- există;
- a existat, dar nu mai există;
- poate exista în viitor; sau
- îi este imputată persoanei în cauză (această situație survine atunci când persoana este etichetată ca fiind diferită după criteriile specificate, chiar dacă nu este adevărat).

Discriminare prin asociere

Aceasta survine atunci când o persoană care se asociază cu altă persoană este tratată mai puțin favorabil deoarece acea altă persoană este diferită în funcție de oricare dintre cele nouă criterii.

Discriminarea indirectă

Aceasta apare atunci când o prevedere, un criteriu sau o practică care la început pare să nu ridice probleme, pune o persoană diferită în baza oricăruia dintre criteriile specificate, într-un anume dezavantaj, prin comparație cu altă persoană.

Această prevedere, acest criteriu sau această practică nu va conduce la discriminare în cazul în care se demonstrează că:

1. prevederea, criteriul sau practica este justificat(ă) în mod obiectiv de un scop legitim; și
2. mijloacele de atingere a acelui scop sunt corespunzătoare; și
3. mijloacele de atingere a acelui scop sunt necesare.

Determinarea discriminării

Constituie o infracțiune în temeiul Legilor să determinați sau să încercați să determinați altă persoană să se implice în acte de discriminare, hărțuire sau hărțuire sexuală.

HĂRȚUIREA SEXUALĂ ȘI HĂRȚUIREA

Hărțuirea sexuală și hărțuirea în furnizarea de bunuri și servicii, spații locative și instituții de învățământ sunt interzise.

O persoană („hărțuitorul") nu va hărțui sau hărțui sexual altă persoană („victima") în niciuna dintre situațiile următoare:

1. victima utilizează sau dorește să utilizeze bunuri sau servicii furnizate de hărțuitor;
2. victima obține, sau își propune să obțină un spațiu locativ sau servicii asociate de la hărțuitor;
3. victima este un student la, sau a depus o cerere de înscriere la, sau dorește să beneficieze de orice servicii oferite de instituția de învățământ la care hărțuitorul deține o poziție de decizie.

Ce sunt hărțuirea și hărțuirea sexuală?

Hărțuirea este orice formă de comportament nedorit referitor la oricare dintre cele nouă criterii.

Hărțuirea sexuală este orice formă de comportament verbal, nonverbal sau fizic nedorit de natură sexuală.

În ambele cazuri, este un comportament care are scopul sau efectul de a încălca demnitatea unei persoane și de a crea un mediu intimidant, ostil, degradant, umilitor sau jignitor pentru o persoană.

În ambele cazuri, comportamentul nedorit poate include acțiuni, solicitări, cuvinte rostite, gesturi sau producerea, afișarea sau distribuirea de cuvinte scrise, e-mailuri și conținut din medii de socializare, mesaje text, imagini sau alte materiale.

Respingerea de către o persoană sau supunerea acesteia la acte de hărțuire sexuală sau la alte tipuri de hărțuire nu poate fi utilizată de o altă persoană ca bază a unei decizii care afectează acea persoană.

Ce este o persoană responsabilă?

O persoană care este responsabilă de funcționarea oricărui spațiu dintr-o instituție de învățământ sau în care bunurile, facilitățile sau serviciile sunt oferite populației sau o persoană care asigură spații locative este definită ca o „persoană responsabilă".

„Persoana responsabilă" trebuie să se asigure că orice persoană care are dreptul să se afle acolo nu este hărțuită sexual sau în alt fel.

Se va considera ca fiind un mijloc de apărare pentru persoana responsabilă să dovedească că el sau ea a luat măsuri „în mod rezonabil" să prevină apariția actelor de hărțuire sexuală sau de hărțuire.

DIZABILITATEA: ADAPTĂRI REZONABILE

Discriminarea pe criteriul dizabilității include refuzul sau eșecul unui furnizor de servicii de a face tot ce este posibil, în mod rezonabil, pentru a răspunde nevoilor unei persoane cu dizabilități prin asigurarea de tratamente sau facilități speciale, dacă, în lipsa acestor facilități, ar fi imposibil sau extrem de dificil pentru persoana respectivă să beneficieze de serviciu.

Următorii furnizori de servicii trebuie să ia toate măsurile rezonabile pentru a satisface nevoile unei persoane cu o dizabilitate:

- o persoană care vinde bunuri sau furnizează servicii;
- o persoană care vânde sau închiriază spații locative sau oferă cazare;
- instituțiile de învățământ;
- cluburile.

Aceasta presupune oferirea unui tratament sau a unor facilități speciale în situațiile în care, în lipsa acestora, ar fi imposibil sau extrem de dificil să beneficieze de bunuri, servicii, locuință etc. Cu toate acestea, aceștia nu sunt obligați să ofere facilități sau tratament special atunci când acestea costă mai mult decât ceea ce se numește „valoare nominală".

Ceea ce reprezintă o „valoare nominală" va depinde de considerente precum dimensiunea și resursele entității implicate. Dacă Statul oferă subvenții sau ajutoare pentru a sprijini asigurarea tratamentului sau a facilităților speciale, ar putea fi obligația furnizorilor de servicii etc. să folosească aceste subvenții.

În cazul în care o persoană are o dizabilitate care îi poate cauza un prejudiciu persoanei sau altora, tratarea persoanei în mod diferit, în limita necesară în mod rezonabil, pentru a preveni un astfel de prejudiciu nu constituie discriminare.

ACȚIUNE POZITIVĂ

Legile permit adoptarea măsurilor pozitive (sau a tratamentului preferențial) care au scopul legal să:

- promoveze egalitatea de șanse pentru persoanele dezavantajate;
- să satisfacă nevoile speciale ale persoanelor sau ale unei categorii de persoane care, din cauza situație în care se află, pot necesita facilități, adaptări, servicii sau asistență.

În plus, Legile permit stabilirea unei taxe, comision sau rate preferențiale rezonabile pentru orice lucru oferit sau furnizat pentru familii, cuplurile căsătorite, persoane mai în vârstă sau mai tinere sau pentru persoane cu dizabilități.

RĂSPUNDEREA INDIRECTĂ

Angajatorii sunt răspunzători pentru actele de discriminare a unui angajat pe parcursul derulării contractului său de muncă.

Nu reprezintă un mijloc de apărare faptul că actul s-a produs fără știrea sau aprobarea angajatorului, cu excepția cazului în care acesta poate dovedi că a luat măsuri rezonabile pentru a preveni comportamentul respectiv.

Reprezintă un mijloc de apărare dacă angajatorul poate demonstra că au fost luate măsuri rezonabile pentru a împiedica angajatul să manifeste actul sau actele de discriminare.

Orice acțiune efectuată de o persoană în calitate de agent al altei persoane, cu aprobarea (fie expresă sau implicită) a celeilalte persoane, va fi tratată ca și cum a fost efectuată de acea altă persoană.

PUBLICITATEA DISCRIMINATORIE

Este interzisă publicarea, afișarea sau determinarea publicării sau afișării unei reclame care indică o intenție de discriminare sau care poate fi înțeleasă, în mod rezonabil, ca indicând o astfel de intenție.

Comisia Irlandeză pentru Drepturile Omului și Egalitate (Irish Human Rights and Equality Commission) are autoritatea să trimită o plângere de publicitate discriminatorie către Comisia pentru Relații la Locul de Muncă (Workplace Relations Commission - „WRC") pentru arbitraj.

WRC este organismul cvasi-judiciar înființat să investigheze, medieze, audieze și să hotărască plângerile de discriminare

.

Bunuri și servicii

CE ESTE INTERZIS?

Oamenii nu pot discrimina (sub rezerva anumitor excepții):

- când furnizează bunuri și servicii populației, în general, sau unei categorii a populației;
- indiferent dacă acestea sunt gratuite sau dacă bunurile și serviciile sunt vândute, închiriate sau contractate sau schimbate; sau
- când asigură acces la și permit utilizarea oricărui spațiu sau facilitate.

CE ESTE UN SERVICIU?

Un serviciu este o facilitate sau un serviciu (de orice natură) care include facilități pentru:

- activități bancare, asigurări, subvenții, împrumuturi, credite sau finanțări;
- divertisment, recreere sau înviorare;
- activități culturale;
- transport sau călătorii;
- un serviciu sau o facilitate oferită de un club (disponibil(ă) populației sau unei categorii a populației);
- o activitate profesională sau un serviciu profesional; și
- servicii publice furnizate de Stat (de exemplu HSE, autoritățile locale etc.)

Această listă nu este exhaustivă. Legile prezintă o imagine de ansamblu a ceea ce constituie un serviciu.

EXCEPȚII ÎN TEMEIUL LEGILOR ÎN CEEA CE PRIVEȘTE FURNIZAREA DE BUNURI ȘI SERVICII

Legile permit ca oamenii să fie tratați diferit în anumite situații.

Excepții pe „criteriul genului”

Servicii de estetică/cosmetică

Nu constituie discriminare în temeiul Legilor ca o persoană să fie tratată diferit pe criteriul genului atunci când este vorba despre oferirea serviciilor estetice, cosmetice sau similare, care presupun contact fizic între prestatorul serviciului și beneficiar.

Rușine sau intimitate

Nu constituie discriminare în temeiul Legilor situația în care o persoană este tratată diferit față de altă persoană pe criteriul genului, atunci când este posibil să apară, în mod rezonabil, un sentiment de rușine sau o încălcare a intimității din cauza prezenței unei persoane de alt gen.

Excepții pe „criteriul religiei”

Legile permite furnizarea de bunuri și servicii în scopuri religioase.

Excepții pe „criteriul vârstei”

Legile permit cerințele privind vârsta pentru o persoană care urmează să fie părinte adoptiv sau asistent maternal. Cu toate acestea, cerințele privind vârsta trebuie să fie rezonabile având în vedere nevoile copilului sau ale copiilor în cauză.

Excepții pe mai multe criterii

Evenimente sportive

Tratamentul diferit pe criterii de gen, vârstă sau dizabilitate sau bazat pe naționalitate în ceea ce privește asigurarea sau organizarea facilităților sau evenimentelor sportive este permis dacă:

- diferențele sunt necesare, în mod rezonabil, având în vedere natura facilității sau a evenimentului; și
- sunt relevante pentru scopul facilității sau a evenimentului.

Teatru și divertisment

Tratamentul diferit pe criterii e gen, vârstă, dizabilitate sau rasă în conexiune cu un spectacol de teatru sau altă formă de divertisment este permis dacă diferența este necesară, în mod rezonabil, pentru motive de autenticitate, estetică, tradiție sau obiceiuri.

Excepții pe baza tuturor criteriilor, mai puțin pe criteriul genului

Tratamentul diferit pe baza oricăruia dintre criterii, cu excepția criteriului de gen, în ceea ce privește oferirea anuităților, pensiilor, polițelor de asigurare sau a oricăror altor aspecte care au legătură cu evaluarea riscului, este permis dacă diferența de tratament este impusă prin referire la:

- date actuariale sau statistice sau la alți factori relevanți de subscriere sau comerciali; și
- este rezonabil având în vedere datele sau alți factori relevanți.

Excepții pe toate criteriile

Testamente/cadouri

Legile nu se aplică asupra înstrăinării bunurilor prin testament sau sub formă de cadou.

Nevoi specializate

Legile permit tratamentul diferit în situațiile în care bunurile și serviciile pot fi considerate, în mod rezonabil, ca fiind potrivite numai pentru nevoile anumitor persoane.

Spațiile locative

CE ESTE INTERZIS?

Regula generală este aceea că nu poate exista discriminare pe criteriile specificate referitor la:

- întrebuințarea oricărei proprietăți;
- încetarea unui contract de închiriere;
- asigurarea spațiilor locative sau a oricăror servicii sau dotări conexe; sau
- încetarea furnizării cazării.

Clădirile sau spațiile locative trebuie să fie disponibile populației, la modul general, sau unei categorii a populației.

EXCEPȚII ÎN TEMEIUL LEGILOR ÎN CEEA CE PRIVEȘTE SPAȚIILE LOCATIVE

Legile permit ca oamenii să fie tratați diferit în anumite situații:

Excepție pe criteriul genului

Nu constituie discriminare în temeiul Legilor ca spațiile locative să fie furnizate persoanelor de același gen în situațiile în care ar fi posibil, în mod rezonabil, să apară rușinea sau încălcarea intimității prin prezența unei persoane de alt gen.

Excepție pe criteriul ajutorului pentru locuință

Nu constituie discriminare în temeiul Legilor ca un proprietar să impună ca și condiție pentru furnizarea spațiului locativ ca ajutorul suplimentar pentru plata chiriei să îi fie plătit direct proprietarului.

Excepții pe mai multe criterii

Autoritățile locative și Ministerul Justiției, în furnizarea spațiului locativ, pot trata diferit oamenii în funcție de dimensiunea familiei, statutul familial, starea civilă, dizabilitate, vârstă sau apartenența la comunitatea Nomadă.

În plus, Ministerul Justiției poate trata diferit oamenii (în ceea ce privește furnizarea spațiului locativ) pe criteriile naționalității și genului.

Excepții pentru anumite categorii de persoane

Nu constituie discriminare în temeiul Legilor rezervarea oricăror clădiri sau spații locative în vederea utilizării acestora de o anumită categorie de persoane, inclusiv pentru:

- scopuri religioase;
- refugii;
- centre de îngrijire pentru bătrâni;
- cămine pentru pensionari;
- centre pentru persoane cu dizabilități; sau
- hosteluri pentru persoanele fără adăpost/sau pentru un scop similar.

Excepții pe toate criteriile

Legea care reglementează furnizarea spațiului locativ

Nu este ilegală tratarea unei persoane în conexiune cu furnizarea spațiului locativ sau a dotărilor conexe în situațiile în care tratamentul este prevăzut de legea care reglementează furnizarea spațiului locativ.

Testamente/cadouri

Legile nu se aplică asupra înstrăinării proprietății prin testament sau sub formă de cadou.

Locuința unei persoane

Legile nu se aplică în situațiile în care o persoană închiriază o cameră în locuința sa (alta decât un corp de clădire separat și independent) în condițiile în care furnizarea spațiului locativ afectează viața privată sau familială a persoanei sau pe cea a oricărei alte persoane care locuiește în locuință.

Instituțiile de învățământ

CE ESTE INTERZIS?

O instituție de învățământ nu va face discriminări în ceea ce privește:

- admiterea sau termenii și condițiile admiterii;
- accesul oricărui student la orice curs, facilitate sau beneficiu;
- orice alt termen sau condiție de participare; sau
- exmatricularea unui student sau altă sancțiune.

CE ESTE O INSTITUȚIE DE ÎNVĂȚĂMÂNT?

Instituțiile de învățământ includ serviciile preșcolare, școlile primare și post-primare, educația pentru adulți, formarea continuă sau complementară și universitățile sau alte instituții de nivel trei.

Aici sunt incluse instituții de învățământ publice sau private.

EXCEPȚII ÎN TEMEIUL LEGILOR ÎN CEEA CE PRIVEȘTE INSTITUȚIILE DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Excepție pe criteriul genului aplicabilă școlilor primare și post-primare

Școlile pentru persoane de același sex sunt permise la nivel primar și secundar.

Excepții pe criteriul religios aplicabile - aplicabile școlilor primare și post-primare

Școlile private care nu primesc ajutor sau finanțare de la stat

Școlile primare și post-primare care nu primesc finanțare sau ajutor din partea statului și al căror obiectiv îl reprezintă furnizarea educației într-un mediu care promovează anumite valori, pot admite persoane de o anumită confesiune religioasă în detrimentul alteia.

Religiile minoritare

O religie minoritară este o religie adoptată de mai puțin de 10% din totalul populației.

Școlile primare care primesc orice formă de ajutor sau finanțare de la stat nu pot admite persoane de o anumită confesiune religioasă în detrimentul alteia.

Cu toate acestea, dacă numărul celor înscriși este prea mare, școlile primare pot, în urma unei cereri din partea unui elev dintr-o religie minoritară, să acorde prioritate acelui elev în cazul în care școala este mulțumită de faptul că elevul este membrul al religiei minoritare și școala oferă un program de instruire/educație religioasă identic sau similar cu religia minoritară în cauză.

Refuzul școlilor primare și post-primare pe baza etosului religios

Școlile primare și post-primare care au ca obiectiv furnizarea educației într-un mediu care promovează anumite valori religioase, pot refuza un elev dacă nu face parte dintr-o anumită confesiune religioasă doar dacă școala poate dovedi că refuzul este esențial pentru păstrarea etosului școlii.

Excepție pe criteriul vârstei aplicabilă universităților, instituțiilor de învățământ de nivel trei sau superior sau celor pentru adulți

Legile permit universităților și altor instituții de învățământ de nivel superior să trateze diferit studenții maturi când vine vorba de alocarea locurilor.

Excepții pe criteriul rasei(naționalității) aplicabile universităților, instituțiilor de învățământ de nivel trei sau superior sau celor pentru adulți

Taxele de admitere, prezența și alocarea locurilor

Legile permit universităților și altor instituții de învățământ de nivel superior să trateze diferit cetățenii irlandezi și cetățenii statelor SEE față de cei care nu sunt cetățeni irlandezi sau ai statelor SEE în ceea privește taxele de admitere, prezența și alocarea locurilor.

Criteriu pentru accesarea creditelor

Legile permit Ministerului Educației și Științei să trateze diferit cetățenii irlandezi și pe cei ai statelor SEE față de persoane care nu fac parte din aceste categorii, în ceea ce privește accesarea creditelor pentru educație , pentru a veni în ajutorul celor care doresc să studieze la universități, instituții de nivel trei și alte forme de învățământ pentru adulți.

Excepții generale privind universitățile, instituțiile de învățământ de nivel trei sau pentru adulți

Burse și alte îndemnizații

Legile permit universităților sau instituțiilor de învățământ de nivel superior să ofere ajutor anumitor categorii de persoane, prin sponsorizări, burse de merit, burse sociale sau alte premii justificabile, ținând cont de considerentele tradiționale și istorice.

Programele de schimburi de studenți străini

În vederea alocării locurilor, universitățile sau alte instituții de învățământ de nivel superior pot selecta anumiți studenți care să participe la programe de schimb cu universități din afara țării.

Excepție pe criterii de gen, vârstă sau dizabilitate

Tratamentul diferit pe criterii de gen, vârstă sau dizabilitate în furnizarea sau organizarea facilităților sportive sau a evenimentelor sportive este permis în măsura în care acele diferențe sunt necesare, în mod rezonabil, având în vedere natura facilităților sau evenimentelor.

Excepție pe criterii de gen și religie

Instituțiile care oferă instruire religioasă pentru preoți de o anumită confesiune pot admite studenți de un singur gen sau de o singură credință religioasă.

Excepție pe criteriul dizabilității

Tratamentul diferit pe criteriul dizabilității este permis în măsura în care respectarea oricărei prevederi referitoare la un student cu o dizabilitate ar face imposibilă, ca urmare a dizabilității, sau ar avea un efect negativ major asupra furnizării de către o instituție de învățământ a serviciilor sale către alți studenți.

Cluburile cu practici discriminatorii

CE ESTE UN CLUB CU PRACTICI DISCRIMINATORII?

Prevederile specifice privind cluburile se referă la entitățile care au solicitat sau care dețin un certificat de înregistrare în temeiul Legii privind autorizarea cluburilor din 1904 - 2008. Această autorizare permite cluburilor să vândă alcool membrilor și anumitor vizitatori. Spre deosebire de prevederile privind bunurile și serviciile, Legile nu interzic discriminarea directă.

Cluburile care nu dețin o autorizație pentru comercializarea băuturilor alcoolice fac obiectul Legilor în măsura în care furnizează bunuri și servicii populației sau unei categorii a populației, nu doar membrilor săi.

În general, un club va fi tratat ca un club cu practici discriminatorii în oricare dintre situațiile următoare:

1. dacă are o regulă, politică sau practică care discriminează un membru sau un solicitant în baza oricăruia dintre criteriile de discriminare; sau
2. dacă o persoană din conducerea acestuia discriminează un membru sau un solicitant în ceea ce privește activitățile clubului. Aici sunt incluse probleme de admitere în club, termenii și condițiile calității de membru, încetarea calității de membru și implementarea adaptărilor considerate rezonabile pentru membrii cu dizabilități (supus excepției privind valoarea nominală).

CE ESTE PERMIS?

În temeiul Legilor, nu constituie discriminare dacă un club:

(a) este destinat unui anumit grup de oameni (de exemplu, un grup specific în baza oricăruia dintre criterii) și refuză înscrierea ca membru a altor persoane;

(b) oferă beneficii și privilegii pe criterii de gen și vârstă atunci când nu este posibil pentru cei care nu fac parte din acea categorie să se bucure de beneficiu sau privilegiu în același timp cu membrii care fac parte din respectiva categorie. Cluburile trebuie să ia măsuri să ofere aceleași beneficii sau privilegii, sau unele echivalente, în mod rezonabil, acelor membri care nu fac parte din categoria respectivă.

(c) are diferite tipuri de categorii de membru, accesul la acestea nefiind bazat pe niciunul dintre criteriile de discriminare;

(d) încearcă să elimine discriminările precedente, oferind prețuri și taxe reduse sau condiții de aderare simplificate etc., sau ia alte măsuri având ca scop principal obținerea unei implicări mai egale în problemele clubului a persoanelor care au fost dezavantajate de o regulă discriminatorie anterioară sau de acțiunile persoanelor care fac parte dintr-o anumită categorie;

(e) asigură tratament diferit necesar, în mod rezonabil, pentru membrii cu un anumit gen, o anumită vârstă, dizabilitate, naționalitate sau origine națională în ceea ce privește facilitățile sau evenimentele sportive.

PUNEREA ÎN APLICARE: CLUBURILE CARE PRACTICĂ DISCRIMINAREA

Orice persoană, inclusiv Comisia Irlandeză pentru Drepturile Omului și Egalitate (Irish Human Rights and Equality Commission), poate solicita Tribunalului districtual (District Court) o decizie că un club are practici discriminatorii. WRC nu emite hotărâri cu privire la plângerile privind cluburile cu practici discriminatorii.

Dacă se constantă că acel club are practici discriminatorii și acesta este primul ordin de acest fel împotriva clubului, Tribunalul districtual poate suspenda autorizația unui club privind comercializarea băuturilor alcoolice pentru o perioadă de până la 30 de zile. Efectul suspendării îl reprezintă faptul că clubul nu poate comercializa băuturi alcoolice. În cazul în care două sau mai multe hotărâri conform cărora clubul este unul cu practici discriminatorii rămân în vigoare, clubului în cauză nu i se va mai acorda sau reînnoi certificatul de înregistrare.

Legile prevăd dreptul la apel la Curtea de Apel (Circuit Court), iar un club poate solicita Tribunalului districtual o hotărâre prin care să se decidă dacă este considerat în continuare un club cu practici discriminatorii.

Acțiunile deschise la Tribunalul districtual pot implica anumite cheltuieli.

Localurile autorizate pentru comercializarea băuturilor alcoolice

LOCALURILE AUTORIZATE PENTRU COMERCIALIZAREA BĂUTURILOR ALCOOLICE

Plângerile de discriminare care apar „în sau la intrarea" într-un local autorizat pentru comercializarea băuturilor alcoolice (de exemplu, un pub, sau un restaurant; sau în orice spațiu care deține o autorizație pentru comercializarea băuturilor alcoolice) sunt soluționate la Tribunalul districtual și nu la WRC. Principalele prevederi importante sunt cuprinse în Legea privind băuturile alcoolice din 2003, în forma sa modificată.

Cu toate acestea, dacă plângerea de discriminare împotriva unui local autorizat pentru comercializarea băuturilor alcoolice survine prin telefon sau e-mail (cu alte cuvinte, dacă discriminarea invocată nu are loc „în sau la intrarea" în localul respectiv), atunci orice plângere de acest fel trebuie redirecționată către WRC și nu către Tribunalul districtual.

Excepții

Există câteva excepții importante în Legi care se aplică furnizării de bunuri și servicii, spații locative, instituțiilor de învățământ și cluburilor.

Aceste excepții trebuie considerate ca fiind restrictive și nu se va permite aplicarea lor pentru restricționarea nejustificată a interzicerii cu caracter general a discriminării.

Acțiuni prevăzute de sau în temeiul legii

O excepție generală prevede că nicio prevedere din Legi nu va interzice luarea oricărei măsuri necesare în baza:

(a) unei prevederi legale sau hotărâri judecătorești;

(b) oricărui act întocmit sau a oricărei măsuri adoptate de UE; sau

(c) oricărui tratat internațional care impune o obligație din partea Statului.

Sunt acoperite doar acțiunile obligatorii. În cazul în care măsura lasă o anumită libertate, se aplică prevederile antidiscriminare.

Anumiți cetățeni ai altor țări

Autoritățile publice pot trata diferit anumiți cetățeni ai altor țări, în funcție de naționalitate, care sunt în afara Statului sau sunt prezenți ilegal pe teritoriul acestuia (în sensul Legii privind imigrația din 2004) sau în conformitate cu orice prevedere sau condiție impusă de sau în temeiul oricărui act normativ și care survine ca urmare a pătrunderii sau a șederii acestuia pe teritoriul Statului.

Riscul comportamentului ilicit sau turbulent

Un furnizor de bunuri sau servicii, sau o persoană care furnizează spații locative sau servicii conexe, poate refuza furnizarea unui serviciu sau a unui spațiu locativ unei persoane dacă un individ responsabil, care dispune de cunoștințele și experiența furnizorului, va considera că furnizarea serviciului sau a spațiului locativ către client ar da naștere unui risc substanțial de comportament ilicit sau turbulent sau de deteriorare a bunurilor din sau din împrejurimile zonei în care serviciul sau spațiul locativ este furnizat.

Raționamentul clinic

Tratarea unei persoane în mod diferit nu constituie discriminare dacă o persoană este tratată diferit exclusiv în exercitarea unui raționament clinic aferent diagnosticării unei afecțiuni sau a stabilirii tratamentului medical.

Capacitatea de a încheia un contract

Tratarea unei persoane în mod diferit nu constituie discriminare dacă o persoană este incapabilă să încheie un contract executoriu sau este incapabilă să ofere un consimțământ informat și, din această cauză, tratamentul este rezonabil.

Depunerea unei plângeri

DEPUNEREA UNEI PLÂNGERI

În cazul în care considerați că ați fost discriminat(ă) în baza Legilor privind statutul egal, atât Comisia pentru Relații la Locul de muncă (Work Place Relations Commission - WRC), cât și instanțele (în apel) au roluri în ceea ce privește depunerea plângerilor în temeiul acestor Legi.

Toate plângerile (cu excepția plângerilor referitoare la cluburile cu practici discriminatorii sau plângerile în temeiul Legii privind băuturile alcoolice) trebuie trimise, în primă instanță, către WRC.

Plângerile referitoare la cluburile cu practici discriminatorii și plângerile de discriminare făcute în temeiul Legii privind băuturile alcoolice trebuie făcute, în primă instanță, la Tribunalul districtual, iar WRC nu are competența să investigheze aceste tipuri de plângeri.

În secțiunile care urmează sunt prezentați pașii care trebuie urmați pentru a depune o plângere la WRC. Pentru mai multe informații detaliate despre procesul privind plângerile, contactați Serviciul de Informații și Relații cu Clienții al WRC la Lo-call: **1890 80 80 90**.
T: **059 9178990**.

Pasul 1: Notificarea scrisă

Înainte de toate, dvs. (în calitate de reclamant) trebuie să îi scrieți persoanei împotriva căreia doriți să faceți plângerea în termen de două luni de la ultimul incident de discriminare și să o informați cu privire la intenția de a depune o plângere în temeiul Legilor privind statutul egal. Puteți face acest lucru completând formularul ES.1. Acest formular poate fi descărcat de pe site-ul web al WRC (**www.workplacerelations.ie**).
Când primiți Formularul ES1, veți primi și Formularul ES2. Formularul ES2 se completează de persoana împotriva căreia faceți plângerea și îi oferă acesteia posibilitatea să evidențieze ce s-a întâmplat, din punctul său de vedere. Trebuie să trimiteți ambele formulare persoanei împotriva căreia doriți să faceți plângerea. Această notificare scrisă trebuie să evidențieze natura acuzației și intenția dvs., iar dacă nu sunteți mulțumit de răspuns, să solicitați soluționarea problemei în temeiul Legilor.

WRC poate, „pentru orice motiv rezonabil", să decidă ca perioada de două luni să se prelungească la patru luni. În situații excepționale, WRC poate renunța complet la perioada de două luni, în condițiile în care consideră că este echitabil și rezonabil să procedeze astfel.

Nu puteți depune o plângere la WRC dacă nu parcurgeți acești pași.

Este recomandabil să obțineți o dovadă a expedierii de la oficiul poștal pentru a dovedi trimiterea și să păstrați, de asemenea, o copie a notificării scrise pentru dvs.

Pasul 2: Depunerea unei plângeri

Dacă în decurs de o lună nu primiți niciun răspuns, sau dacă răspunsul nu vă satisface, plângerea poate fi trimisă către WRC în decurs de șase luni de la data discriminării. Perioada de șase luni poate fi prelungită până la douăsprezece luni de WRC din „motive rezonabile".

Pasul 3: La WRC

Medierea

Directorul WRC poate, în orice moment, cu acordul ambelor părți, să desemneze un mediator. Dacă se ajunge la o înțelegere prin mediere, atunci termenii pot fi aplicați în mod legal.

Arbitrajul

Dacă oricare dintre părți nu este de acord cu medierea sau dacă procesul de mediere nu are succes, cazul va fi trimis către un arbitru al WRC pentru investigare și emiterea unei hotărâri.

Dacă procesul de mediere eșuează, mediatorul va emite o notificare de eșuare a medierii pentru ambele părți. Dacă reclamantul dorește să apeleze la arbitraj, acesta trebuie să trimită în decurs de 42 de zile de la data acestei notificări o cerere scrisă către WRC prin care să solicite reluarea audierii.

Arbitrajul poate avea la bază probele scrise ale ambelor părți sau poate include o audiere orală. Arbitrul va emite o hotărâre cu efect juridic.

Deciziile arbitrilor vor fi publicate pe site-ul web al WRC, iar părțile sunt menționate. Cu toate acestea, un reclamant poate depune o cerere în momentul audierii ca părțile să fie anonimizate. (De exemplu, această situație poate surveni atunci când un reclamant suferă de o anumită afecțiune medicală care nu dorește să fie făcută publică.) Cu toate acestea, decizia de anonimizare a părților rămâne la discreția arbitrului desemnat pentru o anumită plângere.

Respingerea unei plângeri

Cazurile pot fi scoase de pe - de pe rol după un an dacă WRC decide că nu sunt anchetate.

WRC poate respinge o plângere, în orice moment, în cazul în care consideră că:

- a fost depusă cu rea credință;
- este abuzivă sau ofensatoare;
- a fost concepută greșit; sau
- are legătură cu o problemă nesemnificativă.

Reprezentarea și costurile

Reclamanții se pot reprezenta singuri sau pot fi reprezentați de un avocat, un sindicat, un grup comunitar sau de alt reprezentant.

În general, cheltuielile nu sunt acordate. Cheltuielile pentru deplasare și alte cheltuieli (cu excepția cheltuielilor cu reprezentanții) pot fi acordate în cazul în care o persoană obstrucționează sau împiedică investigația sau apelul.

Despăgubiri

Dacă plângerea se soluționează în favoarea reclamantului, se poate acorda o despăgubire de până la 15.000 € în total. De asemenea, arbitrul poate impune ca persoanele să adopte acțiunile specificate.

Apelurile

Deciziile WRC (inclusiv deciziile privind limitele de timp și scoaterea de pe rol a plângerilor) pot fi contestate la Curtea de Apel (Circuit Court) nu mai târziu de 42 de zile de la data emiterii hotărârii.

Punerea în aplicare

Acordurile rezultate în urma medierii sau deciziile WRC care nu au fost respectate pot fi puse în aplicare prin Curtea districtuală.

Apelul pe motive de drept

În cazul în care Curtea de Apel (Circuit Court) emite o hotărâre într-un apel, oricare dintre părți poate face apel la Înalta Curte (High Court) pe motive de drept.

Comisia Irlandeză pentru Drepturile Omului și Egalitate (The Irish Human Rights and Equality Commission)

COMISIA IRLANDEZĂ PENTRU DREPTURILE OMULUI ȘI EGALITATE (IRISH HUMAN RIGHTS AND EQUALITY COMMISSION)

Comisia irlandeză pentru drepturile omului și egalitate (Irish Human Rights and Equality Commission - IHREC) are obligația legală să promoveze și să protejeze drepturile omului și egalitatea și să depună toate eforturile pentru eliminarea abuzurilor asupra drepturilor omului, a discriminării și a comportamentelor interzise.

Your Rights

IHREC poate furniza informații cu privire la drepturile dvs. și la despăgubirile disponibile în Irlanda în baza legii privind egalitatea și drepturile omului. Acestea cuprind informații despre:

- LEGILE PRIVIND EGALITATEA DE ȘANSE LA LOCUL DE MUNCĂ DIN 1998-2015
- LEGILE PRIVIND STATUTUL EGAL DIN 2000-2018
- Măsuri de protecție a drepturilor omului în baza legilor irlandeze
- Legile privind băuturile alcoolice, 2003-2008
- Drepturile la liberă circulație a lucrătorilor în UE

Informațiile sunt disponibile pe site-ul nostru web **www.ihrec.ie**. De asemenea, puteți solicita informații prin telefon, e-mail sau poștă:

Your Rights
Irish Human Rights and Equality Commission
16-22 Green Street
Dublin 7
D07 CR20

Contact:
LoCall: 1890 245545
Telefon: +353 1 8583000
E-mail: YourRights@ihrec.ie
Site web: **www.ihrec.ie**

Your Rights operează un serviciu de telefonie în intervalul orar următor:

Luni - Vineri: 09:00-13:00 și 14:00-17:00

Broșurile noastre disponibile în această serie includ:

Legile privind egalitatea de șanse la locul de muncă din 1998-2015: un ghid referitor la drepturile pe care le aveți în caz că sunteți discriminat(ă) la locul de muncă sau pe parcursul angajării

Asistență juridică

IHREC poate oferi asistență juridică populației cu privire la anumite acțiuni legale.

Acțiunile legale trebuie să aibă legătură cu discriminarea în baza actelor normative privind egalitatea sau a legii privind drepturile omului adoptate de legislația irlandeză.

Înainte ca IHREC să decidă dacă poate acorda asistență juridică, aceasta trebuie să stabilească:

- dacă asistența juridică poate fi obținută prin alte mijloace, inclusiv prin programul de asistență juridică pe probleme civile sau penale; și
- dacă puterea de a acorda drept de regres sau de a acorda înlesniri revine oricărui tribunal sau altei persoane, de exemplu unui alt organism legal.

Chiar dacă un solicitant îndeplinește criteriile de mai sus, IHREC va oferi asistență juridică dacă sunt îndeplinite anumite criterii legale suplimentare, incluzând, de exemplu, dacă acțiunile ridică o problemă de principiu sau dacă IHREC consideră că este nejustificat să aștepte ca persoana să soluționeze problema fără ajutorul IHREC din cauza complexității acesteia.

IHREC va ține cont și de disponibilitatea finanțării și a altor resurse implicate atunci când va decide dacă poate sau nu să acorde asistență juridică în orice caz particular.

IHREC a adoptat Îndrumări pentru asistența juridică, acestea fiind disponibile online la www.ihrec.ie. Aceste Îndrumări furnizează informații suplimentare referitoare la activitatea de asistență juridică a IHREC și la procesul aplicat.

Dacă IHREC nu oferă sau nu poate să ofere asistență juridică, acest lucru nu împiedică persoana să înainteze personal un caz direct la WRC. Un reclamant se poate reprezenta singur sau poate fi reprezentat de un avocat, un sindicat sau alt reprezentant.

Comisia Irlandeză pentru
Drepturile Omului și Egalitate
(Irish Human Rights and
Equality Commission)

16 – 22 Sráid na Faiche,
Baile Átha Cliath, D07 CR20
16 – 22 Green Street,
Dublin, D07 CR20

Íosghlao/Lo-Call 1890 245 245
Guthán/Phone + 353 (0) 1 858 9601
Ríomhphost/E-mail info@ihrec.ie
Idirlíon/Web www.ihrec.ie
@_ihrec